

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Luftfart.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3669).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Søren Svendsen: Der er vist ikke ret mange Trafikforhold, som har været under en saa rivende Udvikling gennem de senere Tider som Luftfarten. Det er ikke saa forfærdelig mange Aar siden, det betragtedes som ret umuligt at flyve, og det er meget faa Aar siden, man betragtede Flyvning som en Sport, der ikke vilde faa nogen særlig praktisk Betydning. Krigen har vel nok bidraget sit til Luftfartens rivende Udvikling; derom vidner de Beretninger, vi læste under Krigen, om, hvad der blev udrettet i Luftforsvaret, og derom vidner de Hundreder for ikke at sige Tusinder af Krigsflyvemaskiner, som man finder i de krigsførende Lande. Krigen har ogsaa bidraget til, at den private Luftfart har taget Fart, Folk har faaet Øjnene aabnet for den store Betydning, dette Trafikmiddel har i det civile Samkvems Tjeneste. Jeg har ikke noget Materiale, der viser Udviklingen for det sidste Aar, men for det foregaaende Aar, 1921, ser man, at der i de Lande, hvor Flyvevæsenet er taget i Brug, er sket en stærk Udvikling. I Frankrig f. Eks. har Flyverne i 1921 tilbagelagt over en Million Kilometer i Luften og befordret adskillige Tusinde Passagerer og en Mængde Gods og Post; og i England havde Luftfarten passeret en halv Million Kilometer og befordret imellem 30 000 og 40 000 Passagerer foruden flere Tusinde Kilogram Post og Varer. Vi vil rimeligvis ogsaa her i Danmark komme med paa dette Omraade og nyde Gavn af dette hurtige Trafikmiddel.

Som det fremgaar af Lovforslaget, har der været ført Forhandlinger imellem særlig de nordiske Lande om fælles Regler og fælles Regulativer for Luftfarten, og det er ogsaa for saa vidt lykkedes, som der er truffet Overenskomst om Luftfarten i den kommende Tid. Da Luftfarten har faaet en saa overmaade stor Udvikling, er det selvfølgelig nødvendigt, at der til Sikring baade af Personer og Gods træffes særlige Foranstaltninger. Det er et ukendt Omraade, og det er derfor nødvendigt, at Reglerne bliver saa omfattende og vidtløftige, havde jeg nær sagt, som de viser

sig at være. Jeg vil ikke forudsætte, at ret mange af de ærede Medlemmer har læst dette Lovforslag igennem; men de, som blot løseligt har læst det igennem, vil have set, hvor mange forskellige Bestemmelser der er truffet, og hvilken Nødvendighed det har været at træffe alle disse specielle Bestemmelser og komme ind paa alle disse mange specielle Forhold. Dette skal jeg imidlertid slet ikke komme ind paa ved denne Lejlighed. Disse tekniske Spørgsmaal, som ordnes her paa Grundlag af Forhandlinger, der er ført mellem de nordiske Lande, mellem Regeringerne og ogsaa i de Kommissioner, der har haft med dette Forhold at gøre, vil bedst kunne drøftes i et Udvalg, hvortil jeg senere vil tillade mig at foreslaa Forslaget henvist.

Jeg vil kun gøre een Bemærkning angaaende Luftfarten. Man hører ofte, at den er saa farlig: Folk er bange for at give sig ud paa Luftfart, idet de siger, at der sker saa mange Ulykker. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Hvor Luftfarten er kommet ind under gode og solide Forhold, viser Statistikken netop, at der sker meget faa Ulykker. Efter de Oplysninger, der haves fra 1921, skete der i et Land som Frankrig, der har en saa udviklet Luftfart, hvor der befordres Tusinder af Passagerer og en Mængde Gods, kun 3 Ulykkestilfælde, hvorved Folk mistede Livet. Og i England, hvor der, som ovenfor anført, er befordret endnu meget mere Gods og mange flere Passagerer, skete der kun 2 Ulykkestilfælde med Dødsfald til Følge. Og det er oplyst, at f. Eks. i Amerika, som har et meget udviklet Statsflyvevæsen med Postflyvemaskiner, der gaar frem og tilbage i regelmæssig Fart over hele Amerika over Afstande, som lagt sammen vilde være 125 Gange Ækvators Længde, skete der i det foregaaende Aar ikke et eneste Ulykkestilfælde paa disse Ruter. Dette viser, at naar Luftfarten kommer under de rigtige Forhold, og der træffes de nødvendige Sikkerhedsforanstaltninger baade med Hensyn til Førerne og Maskinerne, vil Luftfartøjet være et Befordringsmiddel, som Folk ikke bør lade sig afskrække fra at benytte personligt eller fra at betro deres Forsendelser. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til villig Behandling.

L. Rasmussen: Ved den Lov, som blev vedtaget i 1919 angaaende Benyttelsen af Luftfartøjer, blev det bestemt, at der inden Udgangen af 1922 skulde forelægges et Forslag til Revision af Loven,